4 Φεβρουαρίου 2022

“Πάρτε ένα καρότσι και γεμίστε το!” είπε υπεύθυνος σούπερ μάρκετ σε μητέρα θύμα βίας που ζήτησε τρόφιμα

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Δεν είχα κλείσει ούτε μήνα που δούλευα ταμείο στο σουπερμάρκετ, όταν είδα μια γυναίκα να μπαίνει από τη πόρτα κρατώντας στα χέρια της τα δυο της παιδιά.

Το αγόρι πρέπει να ήταν περίπου δυο ετών και το κορίτσι πέντε.

Η γυναίκα έδειχνε πολύ φοβισμένη, τα μαλλιά της ήταν αχτένιστα και τα μάτια της είχαν μεγάλους μαύρους κύκλους, σαν να είχε να κοιμηθεί πολλές μέρες.

Με πλησίασε και μου ζήτησε να δει τον υπεύθυνο του καταστήματος. Τον φώναξα και άθελα μου άκουσα τον διάλογο τους.

Κάθε βράδυ που ο άντρας της γυρνούσε σπίτι, η γυναίκα ζούσε ένα μαρτύριο. Τη χτυπούσε και μερικές φορές ξέχναγε να σταματήσει. Κάποιες φορές χτύπαγε και τα παιδιά.

Έτσι ένα πρωί αποφάσισε να μαζέψει μια βαλίτσα, να πάρει τα παιδιά και να φύγει από το σπίτι. Ενοικίασε ένα μικρό διαμέρισμα με τη βοήθεια μιας φίλης της, αλλά δεν είχε τίποτα να ταίσει τα παιδιά της. Για αυτό ήθελε τον υπεύθυνο. Του ζήτησε μερικά τρόφιμα, κάποιες κονσέρβες, ψωμί και γάλα.

Ο υπεύθυνος της είπε να πάρει ένα καρότσι, να το γεμίσει με τρόφιμα και να πάει να σταθεί στην ουρά του ταμείου. Της είπε επίσης να πάει στο εστιατόριο του καταστήματος και να πάρει ζεστό φαγητό για εκείνη και τα παιδιά της.

Εκείνη έφυγε και περίπου μισή ώρα αργότερα ήρθε στο ταμείο μου. Όταν την είδα κάλεσα τον υπεύθυνο για να μου πει τι να κάνω.

Όταν εμφανίστηκε μου είπε να τα χτυπήσω όλα κανονικά και στη συνέχεια έβγαλε το πορτοφόλι του και πλήρωσε αυτός το λογαριασμό από την τσέπη του. Στη συνέχεια, μου ζήτησε να πάω στο γραφείο του και να τον περιμένω εκεί.

Μου είπε να αφήσω για λίγο το ταμείο για να βοηθήσω τη γυναίκα να μεταφέρει τα ψώνια στο αυτοκίνητο της. Μου έδωσε και ένα χαρτί να της το δώσω.

Αυτό έκανα. Όταν της έδωσα το χαρτί, το άνοιξε, το διάβασε και άρχισε να κλαίει. Τη ρώτησα αν είναι καλά και μου έδωσε το χαρτί..

Ο υπεύθυνος της ζητούσε συγνώμη που δεν μπορούσε να της προσφέρει περισσότερα πράγματα. Της έγραφε επίσης ότι αν ήθελε δουλειά, να του το πει και εκείνος θα τη βοηθούσε να δουλέψει στο σουπερμάρκετ. Ακόμη και για τα παιδιά της είχε λύση. Αν η γυναίκα δεν είχε που να τα αφήσει, θα τη βοηθούσε να βρει κάποια να τα προσέχει όταν λείπει. Στο τέλος της έγραφε το κινητό του τηλέφωνο.

Περιττό να σας πω ότι σε δυο μέρες η γυναίκα εμφανίστηκε και ότι μέχρι σήμερα εργάζεται ακόμη στο κατάστημα.

Ο υπεύθυνος με αυτή τη τόσο απλή πράξη καλοσύνης, γέμισε με χαμόγελα και αισιοδοξία αυτή τη ταλαιπωρημένη γυναίκα και τα παιδιά της. Τη βοήθησε να δει την όμορφη πλευρά του κόσμου μας και να αρχίσει να ονειρεύεται ξανά».

Πηγή: diaforetiko.gr